STEAUA, O ECHIPĂ CU PRETENȚII, DAR ȘI FOARTE CAPRICIOASĂ

Ori de cîte ori se face vreo referire la echipa de fotbal Steaua, judecățile de valoare se fac raportîndu-se formația de azi la vechiul lot, la C.C.A.-ul de odinioară, la 11-le a cărui componență, începînd cu **Voinescu** sau **Toma** și încheind cu purtătorul tricoului cu nr. 11, pe atunci **Tătaru I,** o știe și azi de dinafară orice iubitor al fotbalului. Iar meciurile mai sînt și acum raportate la acel, într-adevăr de neuitat, C.C.A.—Luton Town, 5—1. De cele mai multe ori, rezultatul acestor judecăți de valoare este defavorabil actualului team, deși, după părerea noastră, **Steaua de azi a reușit uneori să întreacă pe C.C.A.** Adică: a devenit campioană și a cucerit „Cupa României" (ca și C.C.A.), a avut unele comportări slabe în competițiile europene (ca și C.C.A.); în plus, însă, iată că în actuala ediție a „Cupei cupelor" a ajuns în sferturile de finală (treaptă pe care C.C.A. nu a pășit niciodată).

Nu am făcut această introducere pentru a despărți apele în două și a căuta realitatea, ci pentru a demonstra cît de lipsit de sens este acest mod de a judeca lucrurile, în fond asemănător cu situația în care se află copii ce au avut părinți celebri...

AȘADAR, STEAUA ANULUI 1972...

...va decurge, desigur, din Steaua anului 1971, mai precis din Steaua toamnei lui 1971, cînd în structura echipei (antrenori + lot) s-au petrecut modificări esențiale. Într-adevăr, cu puțin timp înaintea începerii ediției nr. 54 a campionatului, la conducerea echipei a venit un nou tehnician **(Valentin Stănescu),** care a schimbat nu numai pe fostul antrenor principal **(Ștefan Covaci)** dar a adus cu el și un nou spirit de lucru; au dispărut, apoi, o serie de jucători care pînă atunci se număraseră, fie, printre vedetele ei, fie, printre cei care se rodau pentru Divizia A. Din rîndul primilor notăm pe **Suciu,** dar și pe **Ștefănescu** sau **Dumitriu III** și chiar pe **Hălmăgeanu** sau **Ciugarin,** al căror rol (și prezență) în echipă s-a diminuat mult. Dintre ceilalți — **Mirăuță, Manea, Gligore, Vlad, Purcaru, Georgescu** au dispărut, răspîndiți pe la alte echipe. După cum, dimpotrivă, a crescut rolul lui **Aelenei,** ori au apărut **Năstase** și **Smarandache,** acum oameni de bază.

Datorită acestor mutații era firesc ca în linia de comportare a cîștigătoarei cupei să existe și fluctuații, deși, firește, de dorit ar fi fost ca ea să fi rămas la comportarea constant bună demonstrată în primăvara anului trecut.

JUCĂTORI	TOTAL MINUTE	SUMA NOTELOR
1. Negrea (15)	1350	114
2—3. Naom (15)	1350	110
2—3. Vigu (15)	1350	110
4. Pantea (15)	1328	107
5. Sătmăreanu (14)	1260	102
6. Năstase (14)	1180	86
7. Cristache (14)	1167	91
8. Smarandache (12)	1055	84
9. Iordănescu (12)	927	78
10. Haidu (10)	900	76
11. Aelenei (13)	627	91
12. Coman (5)	450	38
13. Tătaru II (5)	367	32
14. Dumitriu III (5)	361	25
15. Marcu (5)	310	34
16. Ciugarin (5)	295	26
17. Hălmăgeanu (3)		20
18. Ion Constantin (6)	163	25
19. Ștefănescu (3)	140	17

În paranteze — numărul partidelor la care au participat jucătorii.

O SUMARĂ TRECERE ÎN REVISTĂ...

...a rezultatelor echipei în toamna lui 1971 și raportarea lor la Steaua toamnei lui 1970, ne îndreptățește constatarea că, **totuși, prea multe — cel puțin cifric — nu s-au schimbat în cadrul echipei militare.**

Iată:

Turul 1970/71, locul 9
15 5 5 5 21—21 15 p.

Turul 1971/72, locul 6
15 5 6 4 18—13 16 p.

Deci un singur punct în plus anul trecut care a adus-o pe locul 6, numărul de victorii, de înfrîngeri și de meciuri pierdute fiind aproximativ același. Doar golaverajul e mai bun de astă dată.

(Putem merge mai departe cu raportarea — curiozitate statistică — și vom vedea că Steaua a încheiat cele două sezoane în mod absolut identic: dacă în ultimul meci de campionat de anul trecut a învins la București pe Crișul cu 4—0, cu 365 de zile mai înainte, tot în ultima etapă și tot la București cîștigase exact cu același scor în fața formației timișorene C.F.R.! De fiecare dată, deci, una din echipele slabe ale campionatului).

Judecînd astfel putem pune semnul egal între cele două tururi de campionat. Putem uita însă excelentul retur, splendidele partide reușite de Steaua în primăvara lui 1971, acele jocuri de mare spectacol, aplaudate la scenă deschisă de un public încîntat de ceea ce i se oferea? Firește, nu, mai ales că ele au dus la cucerirea din nou a „Cupei României". De aceea, cred că raportarea ar trebui făcută mai curînd — eficiența concluziilor fiind mai completă — la **acest** sezon de primăvară. Astfel privind lucrurile, Steaua din toamna lui 1971 e inferioară ca rezultate și... număr de aplauze adresate, Stelei din primăvară. Spectatorilor nu i s-au mai oferit în aceeași măsură fentele lui **Iordănescu,** jongleriile lui **Tătaru II** sau acea țesătură de pase ce scotea adversarul din poziții și deschidea calea golului. Și asta în ciuda faptului că în primele opt partide Steaua nu a cunoscut înfrîngerea.

O POVESTE CU AUTOGOLURI

Cîștigarea cupei, mai mult decît schimbările produse în conducerea tehnică și în efectiv, a făcut ca jucătorii militari să privească cu superioritate (!) celelalte echipe, dovada fiind rezultatul de 1—1 cu Universitatea Craiova, realizat la București. Valoarea generală a echipei, mai bine-zis suma valorii individualităților, era mai mare decît a Craiovei, dar victoria era cît pe aci să revină viguroasei formații din Oltenia. Conform obiceiului, purtătorii tricoului roș-albastru se mobilizează pentru meciul următor și: 2—2 cu U.T.A. la Arad. După un clar 2—0 cu Farul, urmează 1—1 cu Jiul, la Petroșani (noroc cu **Dodu,** care a semnat golul Stelei, înscriind în propria-i poartă, după ce tot el deschisese scorul!), un penibil 0—0 la La Valeta cu Hibernians Paola, un foarte dificil 2—1 cu F.C. Argeș, golul victoriei fiind oferit de arbitru dintr-un penalti ce nu a existat.

Și vine al doilea autogol al sezonului: **Carvana** (Hibernians) marchează în propria-i poartă și aduce calificarea Stelei în optimi. Se părea că militarii își vor găsi cadența după victoria cu 2—0 de la Ploiești (notăm al treilea autogol în favoarea formației militare; autor **Gruber**) și 1—1 cu A.S.A. la București. Mureșenii au fost atunci foarte aproape de o mare surpriză.

Ne-am apropiat de rezultatele-vîrf realizate de echipa bucureșteană în toamna trecută: cele două victorii în fața fotbaliștilor de la C.F. Barcelona și calificarea în sferturile de finală ale „Cupei cupelor", performanță reușită însă tot pe fondul — de ce să ne ascundem după deget? — unei lipse de formă, fotbaliștii iberici conducînd ostilitățile la Barcelona și arătîndu-se periculoși și la București. Înaintea jocului de pe stadionul „23 August" cu C.F.B., înfrîngere la Bacău, adică startul în neagra perioadă de campionat cînd Steaua — ca pe vremuri Rapidul — n-a marcat nici un gol în șase partide, cînd a reușit să obțină doar două puncte! Pentru o formație ce se vrea și se consideră fruntașă e infinit prea puțin.

De fapt în aceste șase meciuri s-a marcat un gol dar el a fost — ați ghicit — un autogol, al patrulea în favoarea Stelei! Noroc cu **Penzeș,** că altfel C.F.R. Cluj ar fi plecat acasă cu două puncte! Și, în sfîrșit, finalul: 4—0 cu Crișul, dezlănțuire de forțe și imaginație, gheața fiind spartă de fundașul **Hălmăgeanu** și scorul rotunjit de al cincilea autogol în favoarea Stelei (autor: **Sărac** — Crișul).

FIȘIER COMPETIȚIONAL

8.VIII.	: Dunav Russe	d 0—0
10.VIII.	: Ludogoseț Razgrad	d 2—1
22.VIII.	: „U" Craiova	d 1—1
29.VIII.	: U.T.A.	d 2—2
5.IX.	: Farul	d 2—0
12.IX.	: Jiul	d 1—1
14.IX.	: Hibernians Paola	d 0—0
26.IX.	: F. C. Argeș	d 2—1
29.IX.	: Hibernians Paola	d 1—0
3.X.	: Petrolul	d 2—0
17.X.	: A.S.A.	d 1—1
20.X.	: C. F. Barcelona	d 1—0
24.X.	: Rapid	d 2—1
31.X.	: S. C. Bacău	d 0—1
3.XI.	: C. F. Barcelona	d 2—1
17.XI.	: Steagul roșu	d 0—0
28.XI.	: Politehnica Iași	d 0—2
1.XII.	: Dinamo	d 0—1
5.XII.	: C.F.R. Cluj	d 1—1
8.XII.	: „U" Cluj	d 0—1
12.XII.	: Crișul	d 4—0

Așadar: 21 de meciuri disputate, dintre care 15 în campionat (5 victorii, 6 egale, 4 pierdute, golaveraj: 18—13), două amicale (o victorie și un meci egal, golaveraj 2—1) și 4 în cadrul „Cupei cupelor" (3 victorii, un joc egal, golaveraj 4—1).

Trei puncte i-au adus Stelei aceste goluri marcate de adversari în poarta lor. Cu 13 puncte, echipa din Calea Plevnei s-ar fi aflat destul de jos în clasament.

Așadar, **cîștigarea cupei să fi fost de vină? Înaintarea care „nu dădea goluri"? Schimbările survenite în echipă? Modificarea stilului de muncă și a repartizării sarcinilor în cadrul celor 11 posturi? Sau toate la un loc?**

Iată atîtea semne de întrebare care-și așteaptă răspunsul. Nu-l vom da noi pentru că nu avem căderea, dar trebuie, este de datoria noastră, să le semnalăm. **Poate că toate la un loc au generat această comportare lipsită de strălucire în ciuda prezenței pe o treaptă niciciînd atinsă în ierarhia europeană.**

Antrenorul **Valentin Stănescu,** într-o scurtă convorbire avută cu el înaintea decolării spre America de Sud, a evidențiat și o altă cauză: **lipsa de interes manifestată în pregătire de mulți dintre fotbaliștii de la Steaua.**

Iată, deci, nodul gordian al chestiunii, al unei chestiuni ce nu constituie o noutate încă de pe vremea lui **Dumitru Nicolae,** stoperul cu alură de atlet și figură de star de cinema...

„Datorită acestei „lipse de interes în pregătire" pe care Valentin Stănescu ne-o mărturisea cu durere în glas, s-au înregistrat, deci, acele fading-uri, acele suișuri și coborîșuri atît de bruște și de repezi încît păreau neverosimile pentru valoarea echipei, pentru — repet — suma valorilor individuale ce există la Steaua.

Dacă apărarea a fost aproape mereu aceeași, în schimb atacul a suferit modificări de la joc la joc (23 față de numai 8 în liniile de fund și de mijloc), atît în funcție de necesități, cît și datorită adversarului (uneori aplicîndu-se o așezare 1—4—3—3 mai ortodoxă, mai aproape de cifra 3 în atac, alteori mai largă, atacîndu-se cu patru înaintași și chiar cu **Vigu** sau **Sătmăreanu** în ofensivă).

ÎNCOTRO VA MERGE STEAUA?

Am spus în altă parte că Steaua anului 1972 decurge din Steaua lui 1971, adică din lotul cîntărit de **Valentin Stănescu** și **Gheorghe Constantin,** pregătit după metoda lor, conform ideii tactice ce și-au format-o, destul de îndepărtată de aceea a lui **Ștefan Covaci** care oferea jucătorului cîmp larg de desfășurare a talentului, intuiției, personalității sale.

Dar nu a fost oare **Valentin Stănescu** cel ce a cizelat Rapidul în anii cuceririi campionatului? Nu a făcut el din Steagul roșu o formație cu aplomb? Desigur, la Steaua personalitatea jucătorilor e alta. Și dacă a pornit pe linia modificărilor de stil, a redistribuirii rolurilor, înseamnă că a văzut ei ceva. Îi trebuie timp pentru a pune în practică ceea ce simte și, totodată, adeziunea jucătorilor. Adeziune care să se traducă prin cuvintele: **viață sportivă, efort la antrenamente, voință, disciplină tactică în teren.**

Aelenei (al doilea din stînga), crescut în pepiniera clubului, în plină acțiune. (Fază din meciul Steaua — Farul, 2—0).

Foto: S. BAKCI

Firește, așa cum ne spunea un antrenor odată referindu-se la zestrea de puncte a echipei sale, cele 16 puncte ale Stelei pot fi multe, dar pot fi și puține, pot constitui o rampă de lansare spre locul 1, dar și spre a doua jumătate a clasamentului. **Direcția spre care va merge Steaua depinde în principal de jucători.**

Spre titlu de campioană, urcușul pare mai greu. De U.T.A. o despart... trei meciuri. Dar Cupa... Cine știe? Steaua e, doar, specialistă...

Mircea TUDORAN

„Randamentul este în scădere față de campionatul trecut, partide reușite fiind doar cele disputate cu U.T.A., Rapid și Dinamo. Rezistența fizică a fost inegală, la o mare parte din efectiv ieșind în evidență cu un spirit de economie la efort. Jocul echipei s-a caracterizat prin spirit ofensiv, dar fără o precisă organizare tactică, lăsînd impresia că aceasta este la inspirația fotbaliștilor.

Meritorie calificarea în sferturile de finală ale „Cupei cupelor", echipa neacceptînd rolul pe care l-a jucat în campionat. Steaua a dovedit astfel că este capabilă de rezultate mult mai bune".

(APRECIERILE COLEGIULUI CENTRAL AL ANTRENORILOR)